לבריכת ניסא על בשרו ותם כשהוא מתחם דבל דבר שיש בו חימום ומטוח לחימום בו אסור בכל ענין בין בדרך לבישה ובין בדרך חצצה • ת"ל אמרינן בשלחי פ"ק דמסכת י"ם דתני צורי דשבשי דזוזי אין בהם משום כלאים כלומר אע"פ שמחטוין לחימום משמש אותו בחיוב אע"פ אינו אסור לפי שהמעות שוין צרורין בו הם מקשים אותם ביותר עד שאין בו חימום • ותם לבישה והצלאה לא שייכי ביה שהרי חתיכת בגד בעלמא הוא ונותנו בחיקו והרי אין בו לא כבוד ולא חימום ולפיכך מותר הוא לא מידי • וכלאים ואיל וראיתא לידן ניסא בהו מילתא לפי ששמעתי בשם רבי יב"א ז"ל הלכי שאסור לכסות העורות בבגדי צמר ולתבדים יחד ע"י תפירה ואע"ג דכסוי העורות אינו מתחבר לפשתן שהעורה עצמה מכוסה ל)בתן התחברן עם המכסה של העורה שהוא צמר ע"י הדבור העורה עם המכסה אסור ואע"פ שהוא מחבר עורות עם המכסה בתפירה הישן משי או קנבוס אינו טועיל מאחר שהאחור עצמה חפורה בחוטי פשתן • וא"ת פשיטא דאי שכך הוא דמ"ש שהעורה מפסקת בין חוטי פשתן לבגדי צמר ע"י הדבור שעורה מכוסה בו ומ"ש שהחוטים עצמן הוו מחוברים לצמר דכיון שהכל מחוברין יחד אמאי לא קרינן בית לא חלבש שעמנו צמר ופשתן יחדיו דהא בכלאים בהרישה נמי כתיב לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו אע"פ תנן במסכת כלאים בפרק כלאי הכרם דאין קושרין את הסוס לא בצדי הקרון ולא באחורי הקרון וחני עלה בתוס' דר"מ מחיר ומירש בפרושי' דה"פ דהתרא מתניתין קושרין את הסוס לצדדי קרון ולא לאחורי קרון כדי ללמדו דרך (מגרת קרון) [למשך בקרון] שיהיה הגיל לילך בקרון ומתוך פירושם משמע דמתסת קרון הוא קושר אותן ובלאו הכי מני בהאי ארתיתא שמרשן בלא זה את הקרון ולהתרגל למשך בעלמא קא עביד אינו אסור מדאורייתא אלא מדרבנן דילמא אתי למעבד במקום שצריך שניהם ולעיל מיני' דהתרא בבא נמי תנן ותם השלישית שהיא קשורה ברצועה אסורה ומפר' באותם הפרושים כמו כן דאם שתי הבהמות המגרות את הקרון הם השוורים או סוסים בתחתה שלישית קשורה לרצועה כדי ללמדה משיכת הקרון אם הוא סמוך אחר אסורה משום כלאים אע"ג דלא עביד מידי ר"ל כמו כן אסורה מדרבנן היא דהתרא בבא דלענין שלישית קשורה לרצועה לא פליג ר"מ אבל חבי בצדדי הקרון ואחורי הקרון פליג ר"מ אע"ג דהבי והבי לחרגיל בעלמא קא עביד ר"ל דלא דמי דתתם לענין שלישית קשורה לרצועה לא פליג ר"מ מסש בין שכולם קשורים יחד ושתם הבי התם מודה ר"מ דאסור מדרבנן דאיכא לסתגר אסור מגחיב כיון דלא מגברי מילתא כולי האי אבל הכא שהוא מצדדי הקרון או לאחורי הקרון ביון דמפסיק הקרון בין הבהמה אין דרך הנהגה בכך (כ"כ) לא מינברי מילתא כולי האי ולכא למיגר [משום] מגחיב גמור אבל במקום שכסדיעון זא"ז אע"פ שהקרון מפסיק ביניהם חשיב מגחיב בכלאים ובשביל כך מסיים לשם בתוס' ובירושלמי שאם היו מסיעין זה את זה בירידה ובעלייה הכל בורים ושאסור ומעמיד מפרשי אסוראי בירושלמי ר"ל ודר"י סבר מסני שזה נושא עצלותו של זה וזה נושא עצלותו של זה ודב אמר שנשאין החבל של בינתיים פ"מ אשכחן דתנהגה בכלאים שריבא אע"פ שמסיק קרון בגיחים וקרין בהו שפיר יחדיו וא"ל לענין צמר ופשתים יחדיו הכא אע"ג דאיכא מידי אחרינא דמסיק בגחים אמאי לא קרי יחדיו דמ"ש הא יחדיו מהאי יחדיו ו"ל דשמא שאין דומין יחדיו דהרישה מדחדיו דשמעכו דתתם גבי בהרישה לא הקפיד הכתוב אלא על המחרישה שלא תהא נעשית (אלא) ב' מיני בהמה דכתיב לא תחרוש ל) נ"לא ל"ל ונ"ל דכיעוי שהרוח לא מפחתו לעפמן רק שהוא פשרן בכן מ"ש בתחלתו בעמן בפ"ב כ' בשור

כדתמרינן גבי לחם הפנים [מנחות לו:] דנעולה קנים וכתתן לון דומין שכת ובלתיהם נפסלים [דף סד: ו"ל נבי מקנה כיו סם] גבי קנים כיו שם ר"מ משום דעורה דשון הכתוב בס"ק דפסחים [דף יט:] ולא לומרת דשון הכתוב לענין שכת כרכים ובל שעמו בהא דתמרינן בס"ק דפסחים [דף יט:] ולא לומרת דשון הכתוב לענין שכת כרכים ולא לומרת דשון הכתוב לענין דחוקפת מחיה דלעומת שעולה בגילה ואין שפרים לא בגד בה כיון דמגלה ומחיה • ומיהו לא מגלה בגילה ולא מחיה • ומיהו לא מגלה בגילה ולא מחיה • ומיהו לא מגלה בגילה ולא מ